

29 augustus 2021, tweentwintigste zondag door het jaar B
Evangelielezing: Marcus 7, 1-8.14-15.21-23

Homilie

“Want als de farizeeën en alle Joden niet eerst hun vingertoppen hebben gewassen, eten ze niet, omdat ze vasthouden aan de traditie van de oudsten.” Dan zijn wij tegenwoordig heel goed bezig: wij wassen, weliswaar omdat het wettelijk en moreel verplicht is, werkelijk overal onze handen en ontsmetten ze daarbovenop ook nog eens.

Wetten, leefregels en gewoontes zijn belangrijk. Doorheen alle tijden, van Mozes en Jezus tot op vandaag, formuleren leefgemeenschappen, organisaties en verenigingen hun doelstellingen en bedoelingen. Afspraken en reglementen zijn nodig om vlot en veilig te kunnen samenleven.

Maar hoe belangrijk die leefregels ook zijn, ze mogen ons leven niet overheersen. Ze mogen ons niet afleiden van datgene waar het eigenlijk om gaat.

Regels en afspraken moeten daarom regelmatig getoetst worden om het oorspronkelijke ideaal zuiver te bewaren, om dat rein te houden. Of zoals Jezus het zegt tegen de schriftgeleerden: “Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij. Hun verering stelt niets voor; wat zij als ware leer brengen, zijn voorschriften van mensen. Gij laat het gebod van God los en houdt vast aan de traditie van mensen.”

Dienst aan God en dienst aan de mensen, kunnen moeilijk eens en voor altijd worden vastgelegd in onveranderlijke bepalingen en wetteksten. Iets blijven doen omdat het altijd zo geweest is, helpt een gemeenschap niet vooruit. Wat wij doen, moeten we proberen te doen met een zuiver en open hart. God wil dat wij zijn naam eren door liefdevol te leven, door van harte mens te zijn. God wil dat wij in Hem zijn. Uit vrije wil heeft Hij ons het leven geschonken en Hij heeft tot ieder van ons gezegd: “Ik wil dat jij er bent.”

Waarom dan toch die drukte alsof alles van onszelf komt? Het is binnen in ons, in ons hart, al druk genoeg: al die kwade gedachten, hebzucht, bedrog, jaloezie, laster, hoogmoed en ga zo maar door. Daar komen de echte problemen van, wanneer we daar aan toegeven.

‘Niets wat van buitenaf in de mens komt, kan hem onrein maken. Maar wat uit de mens komt, dat maakt hem onrein.’ Wij hoeven ons dus niet schrap te zetten tegen alles wat van buitenaf op ons af komt. We mogen alle krampachtigheid laten varen en in alle rust vertrouwen dat God de Enige is die ertoe doet.

God draagt mensen een warm hart toe. Hij hoopt dat zij, op hun beurt, Hem en elkaar een warm hart toedragen. Daar houdt Hij meer van dan van uiterlijke plichtplegingen van zelfvoldane vromen. Mozes roept het volk op met de opdracht: “Gij moet de geboden van de Heer uw God onderhouden, want daaruit zal voor de volken uw wijsheid en uw inzicht blijken. Als zij al deze voorschriften horen, zullen ze zeggen: ‘Dat machtige volk is wijs en verstandig.’ Welk ander groot volk heeft goden die zo dichtbij staan als onze God, die wij telkens opnieuw aanroepen?”

God is ons schild. Zijn Liefde blijft ons uitnodigen tot wederliefde. Voor God is iedereen waard, wat zijn hart waard is. “Heb elkander lief,” het eerste en enige gebod van God, hoort de basis te zijn voor al onze menselijke wetten. Diaken Gommaar Van Den Bergh verwoordt treffend het verband tussen de ‘letter van de menselijke wet’ en de ‘geest van Gods liefde’: *Wat ik moet bijdragen aan de gemeenschap, dat bepaalt wet en recht.*

Liefde vraagt: wat kan ik geven?

Elk het zijne, zegt wet en recht. Liefde zegt: het mijne is het jouwe.

Straffen wat fout is, zegt wet en recht. Vergeven wat fout is, zegt de liefde.

Tel ik misschien niet mee, vraagt wet en recht? Zijn we niemand vergeten, vraagt de liefde?

“Heb elkander lief, zoals ik jullie heb liefgehad”. Jezus vraagt dat wij ons aldoor

herbronnen, ons leven blijven toetsen aan zijn Blijde Boodschap. Hoe kan dat vandaag? De moeilijke, onzekere coronatijd aan de ene kant, maar gelukkig ook de bemoedigende komst van de paters Spiritijnen in onze Pastorale Eenheid, brengt heel onze gemeenschap in beweging. Zeker vandaag, nu onze pastor, pater Vincent, ons verlaat voor een nieuwe pastorale opdracht. Onder Gods hoede, zoeken en bemoedigen wij mekaar in deze nieuwe situatie. Het onbekende moeten wij daarbij niet vrezen, zegt Jezus ons vandaag. Volg je hart maar bij alles wat je samen met de anderen doet. Als dat goed aanvoelt, dan is dat een win/win: voor jou en voor je medemensen én voor God.

Doe het vooral. In Gods Naam. Amen.

Ward Jacobs